

Brussel, 31 oktober 2019
(OR. en)

13519/19

Interinstitutionele dossiers:
2018/0412(CNS)
2018/0413(CNS)

FISC 412
ECOFIN 942

NOTA

van:	het voorzitterschap
aan:	Raad
nr. vorig doc.:	13374/19 FISC 406 ECOFIN 930
Betreft:	Doorgifte en uitwisseling van voor de btw relevante betalingsgegevens a) Wijziging van de richtlijn betreffende het gemeenschappelijke btw-stelsel wat betreft voorschriften voor betalingsdienstaanbieders b) Wijziging van de verordening betreffende administratieve samenwerking op btw-gebied wat betreft maatregelen ter bestrijding van btw-fraude – Algemene oriëntatie

I. INLEIDING

1. De Commissie heeft in december 2018 twee wetgevingsvoorstellen ingediend betreffende de doorgifte en uitwisseling van voor de btw relevante betalingsgegevens:
 - i) een richtlijn tot wijziging van Richtlijn 2006/112/EG wat betreft de invoering van bepaalde voorschriften voor betalingsdienstaanbieders;¹
 - ii) een verordening tot wijziging van Verordening (EU) nr. 904/2010 wat betreft maatregelen ter versterking van de administratieve samenwerking om btw-fraude te bestrijden².

¹ Doc. 15508/18.

² Doc. 15509/18.

2. Beide wetgevingsvoorstellen moeten het opsporen van belastingfraude door de autoriteiten van de lidstaten vergemakkelijken en het onlangs bij de richtlijn btw op e-handel³ gewijzigde vigerende btw-regelgevingskader aanvullen. Doel van de voorstellen is:
 - i) EU-regels in te voeren op grond waarvan de lidstaten de door betalingsdienst-aanbieders langs elektronische weg beschikbaar gestelde gegevens op geharmoniseerde wijze kunnen verzamelen; en
 - ii) een nieuw centraal elektronisch systeem op te zetten voor de opslag van betalingsgegevens en voor de verdere verwerking daarvan door fraudebestrijdingsambtenaren in de lidstaten, binnen het kader van Eurofisc (Eurofisc zijnde het netwerk voor de multilaterale uitwisseling van vroegtijdige waarschuwingsignalen ter bestrijding van btw-fraude, ingesteld op grond van hoofdstuk X van Verordening (EU) nr. 904/2010).
3. Het Europees Economisch en Sociaal Comité heeft op 15 mei 2019 advies uitgebracht⁴. Het advies van het Europees Parlement is nog in voorbereiding.

II. STAND VAN ZAKEN

4. Het Finse voorzitterschap heeft na de voorbereidende werkzaamheden onder het Roemeense voorzitterschap de technische werkzaamheden aan dit dossier voortgezet, met als doel de bezwaren van de lidstaten ten aanzien van de oorspronkelijke Commissievoorstellen weg te nemen.
5. Het voorzitterschap heeft ingevolge de vergadering van de Groep belastingvraagstukken van 23 oktober 2019 rekening gehouden met een aantal opmerkingen van de delegaties en heeft de compromistekst aan het Comité van permanente vertegenwoordigers (2e deel) voorgelegd voor bespreking tijdens de vergadering van 30 oktober 2019.

³ Richtlijn (EU) 2017/2455 van de Raad van 5 december 2017 tot wijziging van Richtlijn 2006/112/EG en Richtlijn 2009/132/EG wat betreft bepaalde btw-verplichtingen voor diensten en afstandsverkoop van goederen (PB L 348 van 29.12.2017, blz. 7).

⁴ PB C 240 van 16.7.2019, blz. 33.

6. Tijdens die vergadering van het Comité van permanente vertegenwoordigers (2e deel) hebben de lidstaten geen inhoudelijke bezwaren gemaakt tegen de compromistekst in de bijlage bij deze nota, waarin ook de begindatum van toepassing van deze twee wetgevingshandelingen op 1 januari 2024 is vastgesteld. Een aantal delegaties gaf echter aan hun studievoorbehouden nog niet te kunnen intrekken, omdat deze in sommige gevallen ook samenhangen met het lopende proces van bestudering door de nationale parlementen.

III. VOLGENDE STAPPEN

7. Volgens het voorzitterschap vormt de door het Comité van permanente vertegenwoordigers (2e deel) besproken compromistekst het juiste evenwicht tussen een aantal uiteenlopende bezwaren die de delegaties tijdens het onderhandelingsproces over dit dossier hadden gemaakt. Het voorzitterschap hoopt dan ook dat de resterende studievoorbehouden tijdens de komende zitting van de Raad Ecofin zullen worden ingetrokken en dat alle delegaties de bijgaande compromistekst zullen kunnen aanvaarden.
8. De Raad wordt derhalve verzocht tot een algemene oriëntatie over de ontwerprichtlijn en de ontwerpverordening te komen op basis van de bijgaande compromisteksten van het voorzitterschap, met het oog op vaststelling van de richtlijn en de verordening na bijwerking door de juristen-vertalers.

ONTWERP-

RICHTLIJN VAN DE RAAD

**tot wijziging van Richtlijn 2006/112/EG wat betreft de invoering van bepaalde
voorschriften voor betalingsdienstaanbieders**

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en met name artikel 113,

Gezien het voorstel van de Europese Commissie,

Na toezending van het ontwerp van wetgevingshandeling aan de nationale parlementen,

Gezien het advies van het Europees Parlement⁵,

Gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité⁶,

Handelend volgens een bijzondere wetgevingsprocedure,

Overwegende hetgeen volgt:

⁵ PB C, blz. .

⁶ PB C, blz. .

- (1) Bij Richtlijn 2006/112/EG⁷ van de Raad zijn de algemene boekhoudkundige btw-verplichtingen voor belastingplichtigen vastgelegd.
- (2) De groei van elektronische handel ("e-handel") bevordert de grensoverschrijdende verkoop van goederen en diensten aan eindverbruikers in de lidstaten. In dit verband wordt met grensoverschrijdende e-handel bedoeld, leveringen waarover de btw in de ene lidstaat is verschuldigd, terwijl de leverancier in een andere lidstaat of in een derde land of derdelandsgebied is gevestigd. Frauderende bedrijven maken echter misbruik van e-handelmogelijkheden om zich oneerlijke marktvoordelen te verschaffen door zich aan hun btw-verplichtingen te onttrekken. Wanneer het beginsel van belastingheffing op de plaats van bestemming van toepassing is, hebben, omdat consumenten geen boekhoudkundige verplichtingen hebben, de lidstaten van verbruik passende instrumenten nodig om deze frauderende bedrijven op te sporen en te controleren. De bestrijding van grensoverschrijdende btw-fraude die wordt veroorzaakt door het frauduleuze gedrag van sommige handelaren op het gebied van de grensoverschrijdende e-handel is van groot belang.
- (3) Voor de overgrote meerderheid van de onlineaankopen door Europese consumenten verlopen de betalingen via betalingsdienstaanbieders. Voor het verlenen van betalingsdiensten beschikt een betalingsdienstaanbieder over specifieke inlichtingen om de ontvanger of begunstigde van die betaling te identificeren, alsmede over nadere gegevens over het bedrag en de datum van de betaling en de lidstaat van oorsprong van de betaling, en over informatie waaruit blijkt of de betaling al dan niet in de lokalen van de handelaar is geïnitieerd. Dit is met name het geval bij grensoverschrijdende betalingen waarbij de betaler zich in de ene lidstaat bevindt en de begunstigde in een andere lidstaat, of in een derde land of derdelandsgebied. De belastingdiensten van de lidstaten hebben deze informatie nodig om hun kerntaken te kunnen uitvoeren bij het opsporen van frauderende bedrijven en het controleren van de btw-verplichtingen. Zij moeten daarom toegang krijgen tot deze informatie, die in het bezit is van betalingsdienstaanbieders, zodat zij mede aan de hand daarvan btw-fraude kunnen vaststellen en bestrijden.

⁷ Richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde (PB L 347 van 11.12.2006, blz. 1).

- (4) Het is van belang dat betalingsdienstaanbieders in het kader van deze nieuwe maatregel ter bestrijding van btw-fraude worden verplicht voldoende nauwkeurige gegevens bij te houden en bepaalde, als zodanig door de locatie van de betaler en van de begunstigde aan te merken grensoverschrijdende betalingen mee te delen. Daartoe moet het specifieke concept van de locatie van de betaler en van de begunstigde worden gedefinieerd, evenals de middelen voor de identificatie daarvan. De locatie van de betaler en van de begunstigde mag voor de betalingsdienstaanbieders die in de Unie zijn gevestigd alleen een verplichting tot het houden van registers en het meedelen van gegevens meebrengen, en mag geen afbreuk doen aan de voorschriften van deze richtlijn en van Uitvoeringsverordening (EU) nr. 282/2011 van de Raad⁸ met betrekking tot de plaats van een belastbare handeling.
- (5) Op basis van de informatie waarover zij reeds beschikken, kunnen betalingsdienst-aanbieders de locatie van de begunstigde en de betaler vaststellen in verband met de betalingsdiensten die zij verlenen, door gebruikmaking van een identificatienummer van een individuele betaalrekening of een identificatiecode van de betaler of begunstigde en hun locatie.
- (6) De locatie van de betaler of de begunstigde moet daarnaast worden bepaald door middel van een bedrijfsidentificatiecode van de namens de betaler of de begunstigde handelende betalingsdienstaanbieder [...] indien de middelen aan een begunstigde worden overgedragen zonder dat in naam van de betaler een betaalrekening wordt geopend, indien de middelen niet op een betaalrekening worden gecrediteerd of indien er geen identificatiecode van de betaler of de begunstigde bestaat.

⁸ Uitvoeringsverordening (EU) nr. 282/2011 van de Raad van 15 maart 2011 houdende vaststelling van maatregelen ter uitvoering van Richtlijn 2006/112/EG betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde (PB L 77 van 23.3.2011, blz. 1).

- (7) Het is overeenkomstig Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad⁹ van belang dat de verplichting voor een betalingsdienstaanbieder om informatie met betrekking tot een grensoverschrijdende betaling te bewaren en verstrekken, evenredig is en beperkt blijft tot wat voor de lidstaten noodzakelijk is om btw-fraude te bestrijden. Bovendien is de enige informatie over de betaler die moet worden bewaard, zijn locatie. Wat de informatie over de begunstigde en de betaling zelf betreft, moeten betalingsdienstaanbieders alleen worden verplicht om die informatie te bewaren en aan de belastingdiensten door te geven die laatstgenoemde nodig hebben om mogelijke fraudeurs op te sporen en btw-controles uit te voeren. Betalingsdienstaanbieders moeten derhalve worden verplicht om alleen registers te houden over grensoverschrijdende betalingen die op economische activiteiten kunnen wijzen. Met de invoering van een plafond op basis van het aantal betalingen dat een begunstigde in de loop van een kalenderkwartaal heeft ontvangen, kan een aanwijzing worden verkregen of die betalingen zijn ontvangen in het kader van een economische activiteit, en kunnen betalingen om niet-commerciële redenen worden uitgesloten. Als het plafond is bereikt, wordt de verplichting van de betalingsdienstaanbieder tot het houden van registers en het meedelen van gegevens getriggerd.
- (8) Er kunnen bij één enkele betaling van een betaler aan een begunstigde meerdere betalingsdienstaanbieders zijn betrokken; die ene betaling kan leiden tot meerdere overdrachten van middelen tussen de verschillende betalingsdienstaanbieders. Alle bij een gegeven betaling betrokken betalingsdienstaanbieders moeten, behoudens specifieke uitsluitingen, een verplichting hebben tot het houden van registers en het meedelen van gegevens. Deze registers en meegedeelde gegevens moeten informatie over de betaling van de initiële betaler aan de uiteindelijke begunstigde bevatten, en niet over de tussenliggende overdrachten van middelen tussen de betalingsdienst-aanbieders.

⁹ Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG (algemene verordening gegevensbescherming) (PB L 119 van 4.5.2016, blz. 1).

- (9) De verplichting tot het houden van registers en het meedelen van gegevens moet ook gelden in gevallen waarin betalingsdienstaanbieders middelen ontvangen of betalings-transacties aanvaarden namens de begunstigde, en dus niet alleen wanneer zij middelen overdragen of betaalinstrumenten uitgeven voor de betaler.
- (10) De bij deze richtlijn vastgestelde verplichtingen mogen niet gelden voor betalings-dienstaanbieders die buiten het toepassingsgebied van Richtlijn (EU) 2015/2366 vallen. Dat betekent dat, indien de betalingsdienstaanbieders van de begunstigde niet in een lidstaat zijn gevestigd, het de betalingsdienstaanbieders van de betaler zijn die registers moeten houden en de informatie moeten meedelen over de grens-overschrijdende betaling. In het omgekeerde geval moeten, ten behoeve van een evenredige verplichting tot het houden van registers en het meedelen van gegevens, indien de betalingsdienstaanbieders van zowel de betaler als de begunstigde in een lidstaat zijn gevestigd, alleen de betalingsdienstaanbieders van de begunstigde worden verplicht registers met die informatie te houden. Met het oog op de verplichting tot het houden van registers en het meedelen van gegevens wordt een betalingsdienst-aanbieder geacht in een bepaalde lidstaat te zijn gevestigd indien zijn BIC of unieke bedrijfsidentificatiecode naar die lidstaat verwijst.
- (11) Gezien de aanzienlijke hoeveelheid informatie en de gevoeligheid ervan in termen van bescherming van persoonsgegevens, is het nodig en evenredig om betalingsdienst-aanbieders registers met de informatie over grensoverschrijdende betalingen gedurende een periode van drie jaar te laten houden, teneinde de lidstaten te helpen bij het bestrijden van btw-fraude en het opsporen van fraudeurs. Deze periode biedt de lidstaten voldoende tijd om doeltreffende controles uit te voeren en vermoedelijke btw-fraude te onderzoeken of btw-fraude op te sporen.

- (12) De door de betalingsdienstaanbieders te bewaren informatie moet door de lidstaten worden verzameld en uitgewisseld overeenkomstig Verordening (EU) nr. 904/2010 van de Raad¹⁰, die de regels voor administratieve samenwerking en uitwisseling van inlichtingen met het oog op de bestrijding van btw-fraude bevat.
- (13) Btw-fraude is een gemeenschappelijk probleem van alle lidstaten, maar de afzonderlijke lidstaten beschikken niet noodzakelijkerwijs over de informatie om ervoor te zorgen dat de btw-regels met betrekking tot grensoverschrijdende e-handel correct worden toegepast en om btw-fraude in de grensoverschrijdende e-handel te bestrijden. Daar de doelstelling van deze richtlijn - de bestrijding van btw-fraude - niet voldoende door de lidstaten afzonderlijk kan worden verwezenlijkt indien er een grensoverschrijdend element aanwezig is en er inlichtingen van andere lidstaten moeten worden verkregen, maar beter door de Unie kan worden verwezenlijkt, kan de Unie, overeenkomstig het in artikel 5 van het Verdrag betreffende de Europese Unie neergelegde subsidiariteitsbeginsel, maatregelen treffen. Overeenkomstig het in hetzelfde artikel neergelegde evenredigheidsbeginsel gaat deze richtlijn niet verder dan nodig is om die doelstelling te verwezenlijken.
- (14) Deze richtlijn eerbiedigt de grondrechten en neemt de in het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie erkende beginselen in acht. Met name eerbiedigt deze richtlijn ten volle het in artikel 8 van het Handvest vastgelegde recht op bescherming van persoonsgegevens. De overeenkomstig deze richtlijn bewaarde en openbaar gemaakte informatie over betalingen mag alleen door de fraudebestrijdingsdeskundigen van belastingdiensten worden gebruikt binnen de grenzen van wat evenredig en noodzakelijk is om de doelstelling inzake bestrijding van btw-fraude te verwezenlijken. De richtlijn neemt ook de voorschriften van Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad en van Verordening (EU) 2018/1725 van het Europees Parlement en de Raad¹¹ in acht.

¹⁰ Verordening (EU) nr. 904/2010 van de Raad van 7 oktober 2010 betreffende de administratieve samenwerking en de bestrijding van fraude op het gebied van de belasting over de toegevoegde waarde (PB L 268 van 12.10.2010, blz. 1).

¹¹ Verordening (EU) 2018/1725 van het Europees Parlement en de Raad van 23 oktober 2018 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens door de instellingen, organen en instanties van de Unie en betreffende het vrije verkeer van die gegevens, en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 45/2001 en Besluit nr. 1247/2002/EG (PB L 295 van 21.11.2018, blz. 39).

- (15) De Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming is geraadpleegd overeenkomstig artikel 42, lid 1, van Verordening (EU) 2018/1725 van het Europees Parlement en de Raad, en heeft op 14 maart 2019 advies uitgebracht¹².
- (16) Richtlijn 2006/112/EG moet daarom dienovereenkomstig worden gewijzigd,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

Wijzigingen van Richtlijn 2006/112/EG

Richtlijn 2006/112/EG wordt als volgt gewijzigd:

- 1) Titel XI, hoofdstuk 4, wordt als volgt gewijzigd:
- a) de volgende afdeling 2 bis wordt ingevoegd:

"Afdeling 2 bis

Algemene verplichtingen voor betalingsdienstaanbieders";

¹² PB C [...] van [...], blz. [...].

- b) de volgende artikelen 243 bis tot en met 243 sexies worden ingevoegd:

"Artikel 243 bis

Voor de toepassing van deze afdeling wordt verstaan onder:

- 1) "betalingsdienstaanbieder": een orgaan als vermeld in artikel 1, lid 1, punten a) tot en met d), van Richtlijn (EU) 2015/2366 (*), of een natuurlijke persoon of rechtspersoon aan wie op grond van artikel 32 van die richtlijn een vrijstelling is verleend;
- 2) "betalingsdienst": de in Richtlijn (EU) 2015/2366, bijlage I, in de punten 3 tot en met 6 beschreven bedrijfsactiviteiten;
- 3) "betaling ": een handeling in de zin van artikel 4, punt 5 of punt 22, van Richtlijn (EU) 2015/2366, behoudens de uitsluitingen in artikel 3 van die richtlijn;
- 4) "betaler": een natuurlijke persoon of rechtspersoon in de zin van artikel 4, punt 8, van Richtlijn (EU) 2015/2366;
- 5) "begunstigde": een natuurlijke persoon of rechtspersoon in de zin van artikel 4, punt 9, van Richtlijn (EU) 2015/2366;

- 6) "lidstaat van herkomst": lidstaat in de zin van artikel 4, punt 1, van Richtlijn (EU) 2015/2366;
 - 6 bis) "lidstaat van ontvangst": lidstaat in de zin van artikel 4, punt 2, van Richtlijn (EU) 2015/2366;
 - 6b) "betaalrekening": een rekening in de zin van artikel 4, punt 12, van Richtlijn (EU) 2015/2366;
 - 7) "IBAN": het identificatienummer van een internationale betaalrekening in de zin van artikel 2, punt 15, van Verordening (EU) nr. 260/2012 van het Europees Parlement en de Raad (**);
 - 8) "BIC": een bedrijfsidentificatiecode in de zin van artikel 2, punt 16, van Verordening (EU) 260/2012.
-

(*) Richtlijn (EU) 2015/2366 van het Europees Parlement en de Raad van 25 november 2015 betreffende betalingsdiensten in de interne markt, houdende wijziging van de Richtlijnen 2002/65/EG, 2009/110/EG en 2013/36/EU en Verordening (EU) nr. 1093/2010 en houdende intrekking van Richtlijn 2007/64/EG (PB L 337 van 23.12.2015, blz. 35).

(**) Verordening (EU) nr. 260/2012 van het Europees Parlement en de Raad van 14 maart 2012 tot vaststelling van technische en bedrijfsmatige vereisten voor overmakingen en automatische afschrijvingen in euro en tot wijziging van Verordening (EG) nr. 924/2009 (PB L 94 van 30.3.2012, blz. 22).

Artikel 243 ter

1. De lidstaten verplichten betalingsdienstaanbieders voldoende nauwkeurige registers van begunstigten en van betalingen te houden betreffende betalingsdiensten die zij voor elk kalenderkwartaal verlenen, teneinde de bevoegde autoriteiten van de lidstaten in staat te stellen controles uit te oefenen op de leveringen van goederen en diensten die overeenkomstig het bepaalde in titel V van deze richtlijn geacht worden plaats te vinden in een lidstaat, zulks ter verwezenlijking van de doelstelling inzake bestrijding van btw-fraude.

Het in de eerste alinea bedoelde voorschrift is alleen van toepassing op betalingsdiensten voor grensoverschrijdende betalingen. Een betaling wordt als grensoverschrijdende betaling aangemerkt indien de betaler zich in de ene lidstaat bevindt en de begunstigde in een andere lidstaat, een derdelandsgebied of een derde land.

2. Het voorschrift waaraan betalingsdienstaanbieders krachtens lid 1 onderworpen zijn, is van toepassing indien zij gedurende een kalenderkwartaal betalingsdiensten verlenen die overeenstemmen met meer dan 25 grensoverschrijdende betalingen aan dezelfde begunstigde.

De in de eerste alinea bedoelde grensoverschrijdende betalingen worden berekend op basis van de door de betalingsdienstaanbieders verleende betalingsdiensten per lidstaat en per in artikel 243 quater, lid 2, bedoelde identificatiecode. Indien het de betalingsdienstaanbieder bekend is dat de begunstigde meerdere identificatiecodes heeft, wordt de berekening per begunstigde verricht.

3. Het in lid 1 bedoelde voorschrift is niet van toepassing op door de betalingsdienstaanbieders van de betaler verleende betalingsdiensten voor elke betaling waarbij ten minste één van de betalingsdienstaanbieders van de begunstigde volgens de BIC of een andere bedrijfsidentificatiecode die de betalingsdienstaanbieder en zijn locatie ondubbelzinnig identificeert, in een lidstaat is gevestigd. De betalingsdienstaanbieders van de betaler betrekken deze betalingsdiensten in elk geval in de in lid 2 bedoelde berekening.

4. Geldt het voorschrift voor betalingsdienstaanbieders van lid 1, dan worden de registers:
- a) door de betalingsdienstaanbieder in elektronische vorm gehouden voor een periode van drie kalenderjaren vanaf het einde van het kalenderjaar van de betalingsdatum;
 - b) overeenkomstig artikel 24 ter van Verordening (EU) nr. 904/2010 (*) beschikbaar gesteld aan de lidstaat van herkomst van de betalingsdienst-aanbieder, of aan de lidstaat van ontvangst indien de betalingsdienstaanbieder betalingsdiensten verleent in andere lidstaten dan de lidstaat van herkomst.

(*) Verordening (EU) nr. 904/2010 van de Raad van 7 oktober 2010 betreffende de administratieve samenwerking en de bestrijding van fraude op het gebied van de belasting over de toegevoegde waarde (PB L 268 van 12.10.2010, blz. 1).

Artikel 243 quater

1. Voor de toepassing van artikel 243 ter, lid 1, tweede alinea, en onverminderd de bepalingen van titel V van deze richtlijn, wordt de locatie van de betaler geacht in de lidstaat te zijn die overeenstemt met:
 - a) hetzij het IBAN van de betaalrekening van de betaler of een andere identificatiecode die de betaler en zijn locatie ondubbelzinnig identificeert;
 - b) indien geen van de in punt a) bedoelde identificatiemiddelen van toepassing is, hetzij de BIC of een andere bedrijfsidentificatiecode die de namens de betaler handelende betalingsdienstaanbieder en zijn locatie ondubbelzinnig identificeert.
2. Voor de toepassing van artikel 243 ter, lid 1, tweede alinea, wordt de locatie van de begunstigde geacht in een lidstaat, derde land of derdelandsgebied te zijn die overeenstemt met:
 - a) hetzij het IBAN van de betaalrekening van de begunstigde of een andere identificatiecode die de begunstigde en zijn locatie ondubbelzinnig identificeert;
 - b) indien geen van de in punt a) bedoelde identificatiemiddelen van toepassing is, hetzij de BIC of een andere bedrijfsidentificatiecode die de namens de begunstigde handelende betalingsdienstaanbieder en zijn locatie ondubbelzinnig identificeert.

Artikel 243 quinquies

1. De door de betalingsdienstaanbieders overeenkomstig artikel 243 ter gehouden registers moeten de volgende gegevens bevatten:
 - a) de BIC of een andere bedrijfsidentificatiecode die de betalingsdienstaanbieder ondubbelzinnig identificeert;
 - b) de naam of bedrijfsnaam van de begunstigde [...] als vermeld in de registers van de betalingsdienstaanbieder;
 - c) een btw-identificatienummer of een ander nationaal fiscaal nummer van de begunstigde, indien voorhanden;
 - d) het IBAN of, indien er geen IBAN voorhanden is, een andere identificatiecode die de begunstigde en zijn locatie ondubbelzinnig identificeert;
 - e) de BIC of een andere bedrijfsidentificatiecode die de namens de begunstigde handelende betalingsdienstaanbieder en zijn locatie ondubbelzinnig identificeert, indien de begunstigde middelen ontvangt zonder over een betaalrekening te beschikken;
 - f) het adres van de begunstigde, indien voorhanden, als vermeld in de registers van de betalingsdienstaanbieder;
 - g) eventuele betalingen als bedoeld in artikel 243 ter, lid 1;
 - h) eventuele als zodanig geïdentificeerde terugbetalingen voor betalingen als bedoeld in punt g).

2. De in lid 1, punten g) en h), bedoelde informatie bevat de volgende bijzonderheden:
- a) de datum en het tijdstip van de betaling of de terugbetaling;
 - b) het bedrag en de valuta van de betaling of de terugbetaling;
 - c) de lidstaat van oorsprong van de door de begunstigde of in zijn naam ontvangen betaling, de lidstaat, het derdelandsgebied of derde land van bestemming van de terugbetaling, naargelang het geval, en de informatie die is gebruikt om de oorsprong van de bestemming van de betaling of de terugbetaling overeenkomstig artikel 243 quater vast te stellen;
 - d) alle verwijzingen die de betaling ondubbelzinnig identificeren;
 - e) in voorkomend geval informatie waaruit blijkt dat de betaling in de lokalen van de handelaar is geïnitieerd.

Artikel 2

1. De lidstaten dienen uiterlijk op 31 december 2023 de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen en bekend te maken om aan deze richtlijn te voldoen. Zij delen de Commissie de tekst van die bepalingen onverwijld mede.

Zij passen die bepalingen toe vanaf 1 januari 2024.

Wanneer de lidstaten die bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen zelf of bij de officiële bekendmaking ervan naar deze richtlijn verwezen. De regels voor die verwijzing worden vastgesteld door de lidstaten.

2. De lidstaten delen de Commissie de tekst van de belangrijkste bepalingen van intern recht mede die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied vaststellen.

Artikel 3

Deze richtlijn treedt in werking op de twintigste dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Artikel 4

Deze richtlijn is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te Brussel,

Voor de Raad

De voorzitter

ONTWERP-

VERORDENING VAN DE RAAD

tot wijziging van Verordening (EU) nr. 904/2010 wat betreft maatregelen ter versterking van de administratieve samenwerking om btw-fraude te bestrijden

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en met name artikel 113,

Gezien het voorstel van de Europese Commissie,

Na toezending van het ontwerp van wetgevingshandeling aan de nationale parlementen,

Gezien het advies van het Europees Parlement¹³,

Gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité¹⁴,

Handelend volgens een bijzondere wetgevingsprocedure,

Overwegende hetgeen volgt:

¹³ PB C ... van ..., blz. ...

¹⁴ PB C ... van ..., blz. ...

- (1) In Verordening (EU) nr. 904/2010 van de Raad¹⁵ worden onder meer de regels vastgesteld betreffende de opslag en uitwisseling van specifieke inlichtingen langs elektronische weg.
- (2) De groei van elektronische handel ("e-handel") bevordert de grensoverschrijdende verkoop van goederen en diensten aan eindverbruikers in de lidstaten. In dit verband wordt met [...] grensoverschrijdende e-handel bedoeld, leveringen waarover de btw in een lidstaat is verschuldigd en waarbij de leverancier in een andere lidstaat of in een derde land of derdelandsgebied is gevestigd. Frauderende bedrijven die in een andere lidstaat of in een derde land of derdelandsgebied zijn gevestigd, maken echter misbruik van e-handelmogelijkheden om zich oneerlijke marktvoordelen te verschaffen door zich aan hun btw-verplichtingen te onttrekken. Wanneer het beginsel van belastingheffing op de plaats van bestemming van toepassing is, hebben, omdat consumenten geen boekhoudkundige verplichtingen hebben, de lidstaten van verbruik passende instrumenten nodig om deze frauderende bedrijven op te sporen en te controleren. De bestrijding van grensoverschrijdende btw-fraude die wordt veroorzaakt door het frauduleuze gedrag van sommige handelaren op het gebied van de grensoverschrijdende e-handel, is van groot belang.
- (3) De traditionele samenwerking om btw-fraude te bestrijden verloopt tussen nationale belastingdiensten en is gebaseerd op gegevens die in het bezit zijn van bedrijven die rechtstreeks bij de belastbare handeling zijn betrokken. In het geval van grensoverschrijdende leveringen van bedrijven aan consumenten (b2c), die zo typisch zijn in de sector van de e-handel, zijn deze inlichtingen misschien niet direct beschikbaar en hebben belastingdiensten dus nieuwe instrumenten nodig om btw-fraude doeltreffend te bestrijden.

¹⁵ Verordening (EU) nr. 904/2010 van de Raad van 7 oktober 2010 betreffende de administratieve samenwerking en de bestrijding van fraude op het gebied van de belasting over de toegevoegde waarde (PB L 268 van 12.10.2010, blz. 1).

- (4) Voor de overgrote meerderheid van de grensoverschrijdende onlineaankopen door Europese consumenten verlopen de betalingen via betalingsdienstaanbieders. Voor het verrichten van een betaling beschikt een betalingsdienstaanbieder over specifieke inlichtingen om de ontvanger of begunstigde van die grensoverschrijdende betaling te identificeren, alsmede over nadere gegevens over het bedrag en de datum van de betaling en de lidstaat van oorsprong van de betaling. De belastingdiensten hebben deze inlichtingen nodig om hun kerntaken te kunnen uitvoeren bij het opsporen van frauderende bedrijven en het vaststellen van de btw-verplichtingen met betrekking tot grensoverschrijdende leveringen van bedrijven aan consumenten. Het is derhalve noodzakelijk en evenredig dat de voor de btw relevante inlichtingen die in het bezit zijn van betalingsdienstaanbieders, beschikbaar worden gesteld aan de lidstaten en dat lidstaten deze inlichtingen opslaan en doorgeven aan een centraal elektronisch inlichtingensysteem om btw-fraude te kunnen vaststellen en bestrijden, met name bij leveringen van bedrijven aan consumenten.
- (5) Daarom is het voor de doeltreffende bestrijding van btw-fraude een noodzakelijke en evenredige maatregel dat de lidstaten de instrumenten krijgen voor het verzamelen, opslaan en doorgeven van inlichtingen over grensoverschrijdende betalingen, en dat de Eurofisc-verbindingsambtenaren van de lidstaten toegang krijgen tot deze inlichtingen. Deze instrumenten zijn van essentieel belang omdat de belastingdiensten deze inlichtingen nodig hebben voor btw-controles, om de overheidsontvangsten, maar ook bonafide bedrijven in de lidstaten te beschermen, hetgeen dan weer de werkgelegenheid en de Europese burgers bescherming biedt.
- (6) Het is van belang dat de verwerking door de lidstaten van inlichtingen met betrekking tot betalingen evenredig is aan de doelstelling van het bestrijden van btw-fraude. Daarom mogen de lidstaten geen inlichtingen verzamelen, opslaan of doorgeven over consumenten of betalers en over betalingen die waarschijnlijk geen verband houden met economische activiteiten.

- (7) Overeenkomstig de in artikel 243 ter van Richtlijn 2006/112/EG¹⁶ vastgelegde verplichtingen van betalingsdienstaanbieders om gegevens bij te houden, moeten nationale bevoegde autoriteiten de inlichtingen betreffende betalingen verzamelen, opslaan, doorgeven en verwerken.
- (8) Met een centraal elektronisch inlichtingensysteem "CESOP" waarin lidstaten betalingsinlichtingen doorgeven die zij op nationaal niveau verzamelen en opslaan, zou de doelstelling van de bestrijding van btw-fraude doeltreffender worden verwezenlijkt. In dit systeem zouden, met betrekking tot individuele begunstigten, alle voor de btw relevante inlichtingen over betalingen die door de lidstaten zijn doorgeven, worden opgeslagen, geaggregeerd en geanalyseerd. CESOP zou een volledig overzicht moeten geven van de betalingen die begunstigten hebben ontvangen van in de lidstaten gevestigde betalers, en zou de resultaten van een specifieke analyse ter beschikking van de Eurofisc-verbindingsambtenaren moeten stellen. Dit inlichtingensysteem zou meerdere registraties van dezelfde betalingen moeten herkennen (wanneer eenzelfde betaling bijvoorbeeld zowel door de bank als door de kaartuitgever van een bepaalde betaler wordt gemeld), zou de van de lidstaten ontvangen inlichtingen moeten opschonen (bijvoorbeeld dubbele items verwijderen, fouten in gegevens corrigeren enz.) en zou Eurofisc-verbindingsambtenaren van de lidstaten de mogelijkheid moeten bieden een kruiscontrole uit te voeren van betalingsgegevens en btw-inlichtingen waarover zij beschikken, opzoeken te doen voor onderzoeken naar vermoedelijke btw-fraude of voor het opsporen van btw-fraude, en aanvullende inlichtingen toe te voegen.

¹⁶ Richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde (PB L 347 van 11.12.2006, blz. 1).

- (9) Belastingheffing is een belangrijke doelstelling van algemeen openbaar belang van de Unie en van de lidstaten en dit is ook erkend met betrekking tot de restricties die kunnen worden opgelegd ten aanzien van de rechten en plichten op grond van Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad¹⁷ en ten aanzien van gegevensbescherming op grond van Verordening (EU) 2018/1725 van het Europees Parlement en de Raad¹⁸. Restricties ten aanzien van rechten inzake gegevensbescherming zijn noodzakelijk gezien de aard en het volume van de inlichtingen die afkomstig zijn van betalingsdienstaanbieders, en moeten zijn gebaseerd op de specifieke en vooraf bepaalde voorwaarden en nadere details die in artikel 243 ter, artikel 243 quater en artikel 243 quinquies van Richtlijn 2006/112/EG zijn vastgesteld. Aangezien betalingsgegevens bijzonder gevoelige gegevens zijn, moet in alle stadia van de gegevensverwerking duidelijk zijn wie de verwerkingsverantwoordelijke of de verwerker is overeenkomstig Verordening (EU) 2016/679 en Verordening (EU) 2018/1725. De verantwoordelijkheden van de lidstaten en de Commissie in dit verband moeten worden vastgelegd in uitvoeringshandelingen van de Commissie overeenkomstig de procedure van artikel 58, lid 2, van Verordening (EU) nr. 904/2010.

¹⁷ Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG (algemene verordening gegevensbescherming) (PB L 119 van 4.5.2016, blz. 1).

¹⁸ Verordening (EU) 2018/1725 van het Europees Parlement en de Raad van 23 oktober 2018 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens door de instellingen, organen en instanties van de Unie en betreffende het vrije verkeer van die gegevens, en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 45/2001 en Besluit nr. 1247/2002/EG (PB L 295 van 21.11.2018, blz. 39).

- (10) Daarom moeten restricties op de rechten van betrokkenen worden toegepast overeenkomstig artikel 55, lid 5, van Verordening (EU) nr. 904/2010. De onverkorte toepassing van de rechten en plichten van betrokkenen zou namelijk de doeltreffendheid van de strijd tegen btw-fraude sterk aantasten en zou de betrokkenen mogelijk de kans geven om lopende analyses en onderzoeken te dwarsbomen door de omvangrijke hoeveelheid inlichtingen die betalingsdienstaanbieders zenden en de mogelijk stortvloed aan verzoeken die betrokkenen aan de lidstaten en/of de Europese Commissie richten. Een en ander zou een hinderpaal zijn voor de doeltreffendheid van het systeem en de mogelijkheden van de belastingdiensten om de doelstelling van deze verordening na te streven, doordat opzoeken, analyses, onderzoeken en procedures die in overeenstemming met deze verordening verlopen, in het gedrang komen. Daarom kan de doelstelling van het bestrijden van btw-fraude niet worden verwezenlijkt door minder restrictieve maatregelen met dezelfde doeltreffendheid. Bovendien wordt met deze restricties de essentie van de grondrechten en vrijheden in acht genomen en gaat het om noodzakelijke en evenredige maatregelen in een democratische samenleving.
- (11) Alleen de Eurofisc-verbindingsambtenaren mogen toegang hebben tot de betalingsinlichtingen die in CESOP zijn opgeslagen, en uitsluitend ten behoeve van het bestrijden van btw-fraude. Deze inlichtingen kunnen niet alleen worden gebruikt voor de vaststelling van de btw, maar ook voor de vaststelling van andere heffingen, rechten en belastingen, zoals bepaald in Verordening (EU) nr. 904/2010. De inlichtingen mogen niet worden gebruikt voor andere doeleinden, zoals commerciële doeleinden.
- (12) Bij de verwerking van de informatie moet elke lidstaat binnen de grenzen blijven van wat evenredig en noodzakelijk is om vermoedelijke btw-fraude te onderzoeken of om btw-fraude op te sporen.

- (13) Om de rechten en plichten uit hoofde van Verordening (EU) 2016/679 veilig te stellen, is het echter wel van belang dat inlichtingen over betalingen niet mogen worden gebruikt voor geautomatiseerde individuele besluitvorming en dus steeds moeten worden afgetoetst aan andere fiscale inlichtingen waarover de belastingdiensten van de lidstaten de beschikking hebben.
- (14) Het is noodzakelijk en evenredig dat betalingsdienstaanbieders registers met de inlichtingen over betalingen gedurende drie jaar bewaren om de lidstaten te helpen bij de bestrijding van belastingfraude en het opsporen van fraudeurs. Deze periode biedt de lidstaten voldoende tijd om doeltreffend controles uit te voeren en onderzoek te voeren naar vermoedelijke btw-fraude of btw-fraude op te sporen, en is evenredig met het oog op het omvangrijke volume betalingsinlichtingen en het gevoelige karakter ervan in termen van bescherming van persoonsgegevens.
- (15) De Eurofisc-verbindingsambtenaren van elke lidstaat moeten toegang kunnen krijgen tot de inlichtingen over de betalingen ten behoeve van de strijd tegen btw-fraude. Naar behoren gemachtigde personen van de Commissie mogen slechts toegang hebben tot deze inlichtingen voor zover zulks noodzakelijk is voor de ontwikkeling en het onderhoud van het centrale elektronische inlichtingensysteem. Beide groepen gebruikers moeten gebonden zijn door de in deze verordening vastgestelde vertrouwelijkheidsregels.
- (16) Aangezien de uitrol van het centrale elektronische inlichtingensysteem nieuwe technologische ontwikkelingen vergt, moet de toepassing van deze verordening worden uitgesteld om lidstaten en de Commissie in de gelegenheid te stellen deze technologieën te ontwikkelen.

- (17) Btw-fraude is een gemeenschappelijk probleem voor alle lidstaten. Individuele lidstaten beschikken niet over de nodige inlichtingen om de btw-regels betreffende grensoverschrijdende e-handel correct te doen toepassen en om btw-fraude in grensoverschrijdende e-handel te bestrijden. Daar de doelstelling van deze verordening - de bestrijding van btw-fraude - in het geval van grensoverschrijdende e-handel niet voldoende door de lidstaten kan worden verwezenlijkt [...], maar beter door de Unie kan worden verwezenlijkt, kan de Unie, overeenkomstig het in artikel 5 van het Verdrag betreffende de Europese Unie neergelegde subsidiariteitsbeginsel, maatregelen nemen. Overeenkomstig het in datzelfde artikel neergelegde evenredigheidsbeginsel gaat deze verordening niet verder dan nodig is om deze doelstellingen te verwezenlijken.
- (18) Deze verordening eerbiedigt de grondrechten en neemt de in het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie erkende beginselen in acht. Met name eerbiedigt deze verordening ten volle het in artikel 8 van het Handvest vastgelegde recht op bescherming van persoonsgegevens. In dat verband wordt de hoeveelheid persoonsgegevens die aan de lidstaten beschikbaar zullen worden gesteld, door deze verordening strikt beperkt. De verwerking van betalingsinlichtingen overeenkomstig deze verordening mag alleen plaatsvinden om btw-fraude te bestrijden. De betalingsinlichtingen die aan CESOP worden doorgegeven en in dat systeem verder worden verwerkt, mogen alleen door Eurofisc-verbindingsambtenaren van belastingdiensten worden verwerkt binnen de grenzen van hetgeen passend is om de doelstelling van het bestrijden van btw-fraude te verwezenlijken, met name wat betreft leveringen van bedrijven aan consumenten.
- (19) De Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming is geraadpleegd overeenkomstig artikel 42, lid 1, van Verordening (EU) 2018/1725 en heeft op 14 maart 2019 advies¹⁹ uitgebracht.
- (20) Verordening (EU) nr. 904/2010 moet derhalve dienovereenkomstig worden gewijzigd,

¹⁹ PB C [...] van [...], blz. [...].

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Wijzigingen van Verordening (EU) nr. 904/2010

Verordening (EU) nr. 904/2010 wordt als volgt gewijzigd:

- 1) In artikel 2 worden de volgende punten s) tot en met v) toegevoegd:
 - "s) "betalingsdienstaanbieder": een orgaan als vermeld in artikel 1, lid 1, punten a) tot en met d), van Richtlijn (EU) 2015/2366 van het Europees Parlement en de Raad(*), of een natuurlijke persoon of rechtspersoon aan wie op grond van artikel 32 van die richtlijn een vrijstelling is verleend;
 - t) "betaling ": een handeling in de zin van artikel 4, punt 5 of punt 22, van Richtlijn (EU) 2015/2366, behoudens de uitsluitingen in artikel 3 van die richtlijn;

- u) "betaler": een natuurlijke persoon of rechtspersoon in de zin van artikel 4, punt 8, van Richtlijn (EU) 2015/2366;
- v) "begunstigde": een natuurlijke persoon of rechtspersoon in de zin van artikel 4, punt 9, van Richtlijn (EU) 2015/2366.

(*) Richtlijn (EU) 2015/2366 van het Europees Parlement en de Raad van 25 november 2015 betreffende betalingsdiensten in de interne markt, houdende wijziging van de Richtlijnen 2002/65/EG, 2009/110/EG en 2013/36/EU en Verordening (EU) nr. 1093/2010 en houdende intrekking van Richtlijn 2007/64/EG (PB L 337 van 23.12.2015, blz. 35).";

2) Hoofdstuk V wordt als volgt gewijzigd:

a) de titel van hoofdstuk V wordt vervangen door:

"VERZAMELING, OPSLAG EN UITWISSELING VAN SPECIFIEKE
INLICHTINGEN";

b) de volgende titel voor afdeling 1 wordt ingevoegd:

"AFDELING 1

*Geautomatiseerde toegang tot in nationale elektronische systemen opgeslagen
specifieke inlichtingen";*

c) de volgende titel voor afdeling 2 wordt ingevoegd na artikel 24:

"AFDELING 2

Verzameling van specifieke inlichtingen en centraal elektronisch systeem";

d) de volgende artikelen 24 bis tot en met 24 septies worden ingevoegd:

"Artikel 24 bis

De Commissie ontwikkelt, onderhoudt, host en zorgt voor het technisch beheer van een centraal elektronisch systeem met betalingsinlichtingen (hierna "CESOP" genoemd) ten behoeve van onderzoeken naar vermoedelijke btw-fraude of om btw-fraude op te sporen.

Artikel 24 ter

1. Elke lidstaat verzamelt de in artikel 243 ter van Richtlijn 2006/112/EG (*) bedoelde inlichtingen over de begunstigden en de betalingen en kan deze opslaan in een nationaal elektronisch systeem.
 2. Elke lidstaat verzamelt de in lid 1 bedoelde inlichtingen bij de betalingsdienstaanbieders:
 - a) uiterlijk op het einde van de maand die volgt op het kalenderkwartaal waarop de inlichtingen betrekking hebben;
 - b) door middel van een elektronisch standaardformulier.
 3. Het centraal verbindingsbureau, of de verbindingdiensten of bevoegde ambtenaren die door de bevoegde autoriteit van elke lidstaat worden aangewezen, geven aan CESOP de in lid 1 bedoelde inlichtingen door, uiterlijk de tiende dag van de tweede maand die volgt op het kalenderkwartaal waarop de inlichtingen betrekking hebben.
-

(*) Richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde (PB L 347 van 11.12.2006, blz. 1).

Artikel 24 quater

1. CESOP biedt de volgende mogelijkheden:
 - a) opslaan van de overeenkomstig artikel 24 ter, lid 3, doorgegeven inlichtingen;
 - b) aggregeren van de overeenkomstig punt a) opgeslagen inlichtingen voor iedere individuele begunstigde;
 - c) analyseren van de overeenkomstig de punten a) en b) opgeslagen inlichtingen, samen met de relevante doelgerichte inlichtingen die overeenkomstig deze verordening zijn verstrekt of verzameld;
 - d) toegankelijk maken van de in de punten a), b) en c) bedoelde inlichtingen voor de in artikel 36, lid 1, bedoelde Eurofisc-verbindingsambtenaren.
2. In CESOP worden de in lid 1, punten a), b), en c), bedoelde inlichtingen gedurende maximaal vijf jaar na afloop van het jaar waarin de inlichtingen naar het systeem zijn doorgegeven, bijgehouden.

Artikel 24 quinquies

Toegang tot CESOP wordt uitsluitend verleend aan Eurofisc-verbindingsambtenaren die beschikken over een persoonlijke gebruikersidentificatie voor CESOP, en indien die toegang verband houdt met een onderzoek naar vermoedelijke btw-fraude of het opsporen van btw-fraude.

Artikel 24 septies

De volgende maatregelen, taken, technische details, formaten van het elektronische standaardformulier, inlichtingenelementen, praktische regelingen en beveiligings-procedures worden volgens de procedure van artikel 58, lid 2, vastgesteld:

- a) de technische maatregelen om CESOP op te zetten en te onderhouden;
- b) de taken van de Commissie bij het technisch beheer van CESOP;
- c) de technische details van de infrastructuur en instrumenten om de verbinding en het algemene functioneren te garanderen tussen de in artikel 24 ter bedoelde nationale elektronische systemen en CESOP;
- d) in artikel 24 ter, lid 2, punt b), bedoelde elektronische standaardformulieren;
- e) de inlichtingen en de technische details met betrekking tot de toegang tot de in artikel 24 quater, lid 1, punt d), bedoelde inlichtingen;
- f) de praktische regelingen om de Eurofisc-verbindingsambtenaar te identificeren die, overeenkomstig artikel 24 quinquies, toegang zal krijgen tot CESOP;
- g) de procedures die de Commissie te allen tijde zal instellen om te waarborgen dat de passende technische en organisatorische beveiligingsmaatregelen voorhanden zijn voor het ontwikkelen en het functioneren van CESOP;
- h) de rol en de verantwoordelijkheden van de lidstaten en van de Commissie wat betreft de functies van de verwerkingsverantwoordelijke en de verwerker overeenkomstig Verordening (EU) 2016/679 en Verordening (EU) 2018/1725.

Artikel 24 octies

1. De kosten voor het opzetten, exploiteren en onderhouden van CESOP vallen ten laste van de algemene begroting van de Unie. Deze kosten omvatten de kosten voor de beveiligde verbinding tussen CESOP en de nationale systemen van de lidstaten, alsmede de diensten die nodig zijn om de in artikel 24 quater, lid 1, opgesomde mogelijkheden uit te voeren.
 2. De lidstaten dragen de kosten van en zijn verantwoordelijk voor alle noodzakelijke ontwikkelingen van hun in artikel 24 ter, lid 1, bedoelde nationale elektronische systeem.";
- 3) Aan artikel 37 wordt de volgende alinea toegevoegd:
- "Het jaarlijks verslag vermeldt ten minste het volgende:
- i) het totale aantal toegangen tot CESOP;
 - ii) de operationele resultaten die zijn gebaseerd op de overeenkomstig artikel 24 quinquies verwerkte inlichtingen, zoals bepaald door Eurofisc-verbindingsambtenaren;
 - iii) een kwaliteitsbeoordeling van de in CESOP verwerkte gegevens.";

4) In artikel 55 wordt het volgende lid 1 bis ingevoegd:

"1 bis. De in hoofdstuk V, afdeling 2, bedoelde inlichtingen worden alleen voor de in lid 1 bedoelde doeleinden gebruikt, wanneer zij zijn geverifieerd aan de hand van andere inlichtingen in verband met belastingen waarover de bevoegde autoriteiten van de lidstaten de beschikking hebben."

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de twintigste dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Zij is van toepassing met ingang van 1 januari 2024.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat. Gedaan te Brussel,

Voor de Raad

De voorzitter
